

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

Stosowanie w UE dyrektywy 2003/9/WE w sprawie warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl i uchodźców : wizyty komisji LIBE w latach 2005-2008

P6_TA(2009)0047

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wdrażania w Unii Europejskiej dyrektywy 2003/9/WE dotyczącej warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl i uchodźców: wizyty komisji LIBE w latach 2005–2008 (2008/2235(INI))

(2010/C 67 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającą minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl ⁽¹⁾ („dyrektywa w sprawie przyjmowania”),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich ⁽²⁾ („dyrektywa w sprawie procedur”),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego ⁽³⁾ („rozporządzenie Dublin II”),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 26 listopada 2007 r. w sprawie stosowania dyrektywy 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (COM(2007)0745),
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), a w szczególności jej art. 5 i 8,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając sprawozdania delegacji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z wizyt we Włoszech (Lampedusa), w Hiszpanii (Ceuta i Melilla, Wyspy Kanaryjskie), we Francji (Paryż), na Malcie, w Grecji, w Belgii, w Wielkiej Brytanii, w Holandii, w Polsce, w Danii i na Cyprze,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie Lampedusy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie sytuacji obozów uchodźców na Malcie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wniosek w sprawie przekształcenia dyrektywy ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl w państwach członkowskich (COM(2008)0815) (zwany dalej „wnioskiem w sprawie przekształcenia”) oraz wniosek w sprawie przeglądu rozporządzenia Dublin II (COM (2008)0820) przedstawione razem przez Komisję w dniu 3 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0024/2009),

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 6.2.2003, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2005, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 598.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 301.

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

- A. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie przyjmowania dotycząca minimalnych standardów odnoszących się do osób ubiegających się o azyl stanowi podstawowy element pierwszego etapu tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego,
- B. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie przyjmowania ma zastosowanie do osób ubiegających się o azyl oraz uchodźców,
- C. mając na uwadze, że prawa podstawowe, takie jak prawo do godnego życia, do ochrony życia rodzinnego, dostępu do opieki zdrowotnej oraz prawo do odwołań muszą być zagwarantowane niezależnie od okoliczności,
- D. mając na uwadze, że dyrektywy w sprawie przyjmowania i procedur nakładają na państwa członkowskie obowiązek informowania na piśmie osób ubiegających się o azyl o ich prawach i o organizacjach zapewniających pomoc; mając na uwadze, że dla osób ubiegających się o azyl – zważywszy na zawłość procedur i krótkie terminy (zwłaszcza w przypadku procedury przyspieszonej) – bardzo istotna jest możliwość skorzystania z odpowiednich porad prawnych, posiadania w razie potrzeby dostępu do tłumacza i otrzymywania dotyczących ich decyzji w języku, którego rozumienia można od nich rozsądnie oczekiwać,
- E. mając na uwadze, że należy dopilnować, aby procedury azylowe były jasne (w szczególności kryteria przyjmowania lub oddalania wniosków o azyl), sprawiedliwe, skuteczne i proporcjonalne, a tym samym gwarantowały skuteczny dostęp do azylu,
- F. mając na uwadze, że art. 7 dyrektywy w sprawie przyjmowania przyznaje osobom ubiegającym się o azyl prawo do swobodnego przemieszczania się na obszarze państwa członkowskiego, w którym wnioskuje o azyl, lecz prawo to może zostać ograniczone przez państwa członkowskie,
- G. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie przyjmowania ma zastosowanie do osób ubiegających się o azyl i uchodźców, ale że w wielu odwiedzonych ośrodkach osoby ubiegające się o azyl i nielegalni migranci są przetrzymywani w tych samych budynkach,
- H. mając na uwadze, że Konwencja o prawach dziecka chroni prawa wszystkich małoletnich, w tym małoletnich przebywających poza krajem pochodzenia, a dyrektywa w sprawie przyjmowania nakłada na państwa członkowskie obowiązek uwzględniania szczególnej sytuacji małoletnich i przyznaje tym osobom specjalne prawa, na przykład prawo do nauki,
- I. mając na uwadze, że nie wszystkie państwa członkowskie otwierają ośrodki dla uchodźców dla wszystkich lub wielu osób ubiegających się o azyl, preferując inne rozwiązania na poziomie społeczności lokalnych, oraz mając na uwadze, że komisja LIBE nie przedsięwzięła jeszcze tego aspektu działalności państw członkowskich,
- J. mając na uwadze, że w rozumieniu niniejszej rezolucji „zatrzymanie” oznacza procedurę administracyjną o czasowym charakterze,
- K. mając na uwadze, że jest ono czasowym środkiem administracyjnym różniącym się od zatrzymania o charakterze karnym,
- L. mając na uwadze, że podczas niektórych wizyt posłowie wielokrotnie stwierdzali, tam gdzie było to konieczne z uwagi na złe warunki określonego ośrodka, że warunki przetrzymywania były niedopuszczalne z punktu widzenia higieny, sposobu rozmieszczenia osób przebywających w ośrodku, dostępnego wyposażenia, a osoby przetrzymywane nie były systematycznie informowane o powodach ich przetrzymywania, ich prawach i postępowaniu w rozpatrywaniu ich wniosków,

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

Uwagi ogólne i procedury azylowe

1. wyraża ubolewanie, że podczas niektórych odbytych wizyt stwierdzono, iż istniejące dyrektywy są wciąż źle stosowane lub nie są stosowane przez niektóre państwa członkowskie; zwraca się do Komisji z wnioskiem o podjęcie niezbędnych środków, aby zapewnić transpozycję i przestrzeganie, nie tylko formalne, dyrektyw;
2. podkreśla, że zasady przedstawione w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w EKPC, takie jak prawo do godnego życia, ochrony życia rodzinnego, dostępu do opieki zdrowotnej oraz prawo do skutecznego odwoływania się od decyzji o zatrzymaniu powinny być stale stosowane, niezależnie od statusu obywateli krajów trzecich; w związku z tym nie może zaakceptować, by jakakolwiek osoba nie była zgodnie z nimi traktowana wyłącznie dlatego, że ma ona status nielegalnego imigranta;
3. wyraża ubolewanie z powodu licznych braków w odniesieniu do jakości warunków przyjmowania, które wynikają głównie z faktu, że dyrektywa w sprawie przyjmowania obecnie daje państwom członkowskim dużą swobodę w ustalaniu warunków przyjmowania na poziomie krajowym; dlatego wyraża zadowolenie z wspomnianego wyżej wniosku w sprawie przekształcenia;
4. wyraża zadowolenie z treści wniosku Komisji w sprawie przekształcenia oraz z faktu, że zapowiedzianym celem jest zagwarantowanie wyższych norm traktowania osób ubiegających się o azyl celem zapewnienia godnego poziomu życia oraz umożliwienia większej harmonizacji krajowych przepisów dotyczących warunków przyjmowania;
5. wyraża zadowolenie z powodu wniosku Komisji o objęcie zakresem stosowania dyrektywy w sprawie przyjmowania dodatkowej ochrony w celu zagwarantowania takiego samego poziomu praw wszystkim formom ochrony międzynarodowej;
6. wzywa państwa członkowskie, aby wykazały większą solidarność, która nie ograniczałaby się tylko do aspektów technicznych lub finansowych, z państwami, które w największym stopniu zmagają się z wyzwaniami niesionymi przez imigrację; zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości zaproponowania utworzenia europejskiego instrumentu solidarności służącego zmniejszeniu obciążenia wynikającego z wysokiej liczby uchodźców, jaką przyjmują państwa członkowskie posiadające granice zewnętrzne, który to instrument opierałby się na zasadzie poszanowania dobrowolności osób ubiegających się o azyl i gwarantowałby wysoki poziom ochrony;
7. zwraca się do Komisji o wprowadzenie we współpracy z Parlamentem stałego systemu wizyt i kontroli; pragnie, aby komisja LIBE kontynuowała wizyty w celu zagwarantowania przestrzegania prawa wspólnotowego w dziedzinie warunków przyjmowania i procedur związanych z powrotami i zorganizowanie w Parlamencie Europejskim na jednej z sesji plenarnych corocznej debaty nad wynikami tych wizyt;

Przyjmowanie

8. wyraża ubolewanie, że liczba miejsc w otwartych ośrodkach dla uchodźców utworzonych przez niektóre państwa członkowskie jest niewielka i wydaje się niedostosowana do potrzeb imigrantów;
9. zwraca się z wnioskiem, aby osoby ubiegające się o azyl i imigranci byli przyjmowani przede wszystkim w otwartych, a nie odizolowanych ośrodkach dla uchodźców, na wzór ośrodków istniejących w niektórych państwach członkowskich;
10. przypomina o spoczywającym na państwach członkowskich obowiązku zapewnienia dostępu do procedur azylowych;
11. nalega, by państwa członkowskie stosowały dyrektywę w sprawie przyjmowania do wszystkich osób ubiegających się o azyl od momentu, w którym zapragną one wnioskować o ochronę w państwie członkowskim, nawet jeżeli wniosek o azyl nie został jeszcze formalnie złożony;

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

12. nalega, by Komisja przypomniała państwom członkowskim, że wycofanie lub ograniczenie warunków przyjmowania na podstawie, która nie została uwzględniona w dyrektywie w sprawie przyjmowania, jest lub powinno być ściśle zakazane;
13. uważa, że nie należy w żadnym przypadku odmawiać podstawowych warunków przyjmowania, takich jak żywność, mieszkanie czy doraźna opieka zdrowotna, ponieważ ich odebranie może stanowić naruszenie podstawowych praw osób ubiegających się o azyl;
14. uważa, że konieczne jest znalezienie równowagi między szybkością procedur, likwidowaniem zaległości w rozpatrywaniu spraw i sprawliwym traktowaniem w każdym osobnym przypadku – zwłaszcza w odniesieniu do procedur przyspieszonych;

Dostęp do informacji i prawo do tłumaczenia

15. stwierdza, że informacje na temat procedur są w większości przypadków podawane w formie pisemnej, a terminy są bardzo krótkie, co może stwarzać problemy ze zrozumieniem i stanowić przeszkodę dla osób ubiegających się o azyl w skutecznym korzystaniu z przysługujących im praw w ramach składania wniosku; zwraca się z wnioskiem, aby broszury wyjaśniające wszystkie prawa osób ubiegających się o azyl były dostępne w językach najczęściej używanych na poziomie międzynarodowym oraz w językach, którymi włada znaczna liczba osób ubiegających się o azyl i imigrantów w danym państwie członkowskim; zwraca się do państw członkowskich, aby przewidziały również wykorzystanie innych środków informacji, w tym informowania ustnego lub za pośrednictwem telewizji czy Internetu;
16. wyraża swoje zaniepokojenie częstym brakiem odpowiednio przeszkolonych tłumaczy w niektórych z odwiedzonych ośrodków, również podczas oficjalnych spotkań; usilnie domaga się, aby państwa członkowskie zapewniły publiczną i bezpłatną obsługę tłumaczeniową, w razie potrzeby przez telefon lub Internet;
17. zachęca państwa członkowskie do korzystania z pomocy finansowej w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców, aby poprawić dostęp do informacji, a w szczególności zwiększyć liczbę języków, w których informacje są przekazywane lub liczbę nośników informacji; zwraca się do Komisji o rozpowszechnienie w państwach członkowskich informacji dotyczących dostępnych instrumentów finansowych w tym zakresie oraz najlepszych rozwiązań przyjętych przy ich wykorzystaniu;

Pomoc prawna

18. wyraża ubolewanie, że dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej wydaje się być ograniczony dla zatrzymanych nielegalnych imigrantów i osób ubiegających się o azyl i że pomoc ta czasem ogranicza się do podania listy nazwisk adwokatów, w wyniku czego osoby, które nie posiadają dostatecznych środków finansowych, pozostają bez pomocy;
19. przypomina, że osobom zatrzymanym szczególnie trudno znaleźć odpowiednią pomoc prawną, zważywszy na trudności w komunikowaniu się ze światem zewnętrznym oraz na szczególny charakter mających do nich zastosowanie przepisów prawnych;
20. zauważa, że ciągłe wsparcie prawne jest jeszcze trudniejsze, kiedy osoby zatrzymane są przenoszone z jednych ośrodków dla uchodźców do drugih;
21. wyraża zadowolenie z pomocy prawnej udzielanej przez Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i przedstawicieli organizacji pozarządowych, lecz uważa, że podmioty te nie mogą przejmować obowiązków państw;
22. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dostępu do bezpłatnej pomocy prawnej lub reprezentowania osoby ubiegającej się o azyl w przypadkach, gdy nie jest ona w stanie ponieść związanych z tym kosztów;

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

Dostęp do opieki zdrowotnej

23. wyraża ubolewanie, że w większości odwiedzonych ośrodków zatrzymań migranci i osoby ubiegające się o azyl systematycznie skarżyły się na niedostateczną i nieodpowiednią opiekę lekarską, trudności z dostępem do lekarzy i komunikowaniem się z nimi, brak specjalnej opieki (w szczególności dla kobiet w ciąży i ofiar tortur) i odpowiednich leków;

24. zwraca się do państw członkowskich o rozszerzenie obecnie oferowanej opieki lekarskiej na ubiegających się o azyl i migrantów, tak aby nie ograniczała się do pilnych przypadków, i o zapewnienie opieki psychologicznej i świadczeń w zakresie zdrowia psychicznego; przypomina, że prawo do zdrowia i leczenia jest jednym z najbardziej podstawowych praw osób;

Dostęp do zatrudnienia

25. wyraża zadowolenie z propozycji Komisji, której celem jest zniesienie przeszkód w dostępie do rynku pracy oraz umożliwienie dostępu do zatrudnienia po upływie sześciu miesięcy od złożenia wniosku o ochronę międzynarodową;

26. zwraca się do państw członkowskich, aby nie nakładały ograniczeń prawnych lub administracyjnych blokujących dostęp do zatrudnienia;

Pomoc świadczona przez organizacje pozarządowe

27. wyraża uznanie dla istotnego wkładu pracy, jakiego dokonały stowarzyszenia, udzielając pomocy nielegalnym migrantom i osobom ubiegającym się o azyl;

28. zwraca się do państw członkowskich o korzystanie z dobrych rozwiązań w zakresie skutecznego przygotowania do wejścia na rynek pracy wypracowanych w ramach części programu EQUAL poświęconej osobom ubiegającym się o azyl;

29. zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie dostępu nielegalnych migrantów i osób ubiegających się o azyl do pomocy w obronie ich praw udzielanej przez podmioty niezależne od władz państwowych, w tym podczas zatrzymań; zwraca się do państw członkowskich o prawne zagwarantowanie społeczeństwu obywatelskiemu dostępu do obozów dla cudzoziemców bez jakichkolwiek przeszkód prawnych czy administracyjnych;

30. zwraca się do państw członkowskich o niestosowanie w żadnym przypadku zatrzymywania ubiegających się o azyl, którzy sami w sobie stanowią grupę wrażliwą i potrzebującą ochrony;

Zatrzymanie

31. wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie coraz częściej stosują zatrzymanie; podkreśla, że nikt nie powinien być zatrzymany wyłącznie dlatego, że poszukuje ochrony międzynarodowej; podkreśla, że zatrzymanie musi być środkiem ostatecznym, stosowanym przez jak najkrótszy okres jedynie w przypadkach, w których inne, mniej przymusowe środki nie mogą zostać zastosowane oraz na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku;

32. przypomina, że art. 5 EKPC przyznaje prawo do podważenia zasadności zastosowania środka pozbawienia wolności; zwraca się o to, aby każdy zatrzymany obywatel państw trzecich mógł korzystać z tego prawa;

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

33. wyraża zaniepokojenie, że osoby ubiegające się o azyl i nielegalni migranci są przetrzymywani w warunkach więziennych, chociaż nie popełnili przestępstwa; domaga się, aby takie osoby były przetrzymywane w oddzielnych i otwartych budynkach w celu zapewnienia im ochrony i pomocy;

34. wyraża zaniepokojenie brakiem higieny w niektórych ośrodkach zatrzymań i ich bardzo złym stanem; przypomina, że obowiązek godnego przyjmowania musi również dotyczyć osób zatrzymanych; zwraca się o to, aby jak najszybciej zamknąć wszystkie ośrodki, które nie spełniają norm;

35. stwierdza, że dostęp do opieki zdrowotnej, w szczególności do opieki psychologicznej jest często utrudniony, tym bardziej, że niektóre ośrodki zatrzymań znajdują się w budynkach więziennych; zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie w ośrodkach całodobowej obecności odpowiedniego personelu medycznego, w tym psychologów;

36. wzywa państwa członkowskie do poprawy kontaktu osób zatrzymanych ze światem zewnętrznym, również poprzez umożliwienie regularnych wizyt, zwiększenie dostępu do telefonu i upowszechnienie przy spełnieniu pewnych warunków bezpłatnego dostępu do Internetu i środków masowego przekazu we wszystkich ośrodkach;

37. zwraca się do państw członkowskich o publikowanie rocznego sprawozdania z informacjami na temat liczby ośrodków, ich usytuowania, liczby przetrzymywanych w nich osób, a także ich funkcjonowania;

38. zwraca się do państw członkowskich o zagwarantowanie regularnej kontroli zamkniętych ośrodków oraz sytuacji przebywających w nich osób poprzez utworzenie instytucji krajowego rzecznika odpowiedzialnego za te miejsca;

Osoby małoletnie bez opieki i rodziny

39. przypomina, że zgodnie z Konwencją o prawach dziecka nadrzędny interes dziecka musi stanowić podstawę wszystkich decyzji lub środków podejmowanych wobec małoletnich; przypomina o konieczności podjęcia kroków oraz uruchomienia środków niezbędnych do ochrony małoletnich bez opieki, bez względu na to, czy są uchodźcami, czy nie;

40. nawołuje państwa członkowskie do rozważenia ustanowienia niezależnych państwowych organów prowadzących nadzór norm i warunków obowiązujących w zamkniętych ośrodkach, jak również do wdrożenia państwowego systemu inspekcji, który będzie publikował swoje sprawozdania na ten temat;

41. domaga się, by zatrzymywanie małoletnich było zasadniczo zabronione, a także aby zatrzymywanie małoletnich razem z rodzicami było stosowane tylko w wyjątkowych sytuacjach i miało na celu uwzględnienie nadrzędnego interesu dziecka;

42. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze nie podpisały i nie ratyfikowały Konwencji o prawach dziecka, aby niezwłocznie to uczyniły;

43. nawołuje państwa członkowskie do stosowania komentarza ogólnego Komitetu Praw Dziecka ONZ nr 8(2006) z dnia 2 marca 2007 r. dotyczącego prawa dziecka do ochrony przed karami cielesnymi i innymi okrutnymi i poniżającymi formami karnania, również w rodzinie, w szczególności wobec małoletnich zatrzymanych;

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

44. przypomina, że wszystkie osoby małoletnie mają prawo do nauki bez względu na to, czy znajdują się w kraju pochodzenia czy nie; zwraca się do państw członkowskich o zagwarantowanie tego prawa, również wtedy, gdy osoba małoletnia jest zatrzymana; zwraca się o to, by, w celu zapewnienia jak najlepszej integracji dzieci i ich rodzin, dostęp do nauki został zapewniony bezpośrednio w ramach społeczności i odpowiednio dostosowany do oceny poziomu wiedzy dzieci, a jednocześnie do wypracowania modeli przejściowych umożliwiających zdobycie umiejętności językowych niezbędnych do normalnego kształcenia;

45. przypomina, że małoletni mają prawo do rozrywek dostosowanych do ich wieku i zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie tego prawa, również wtedy, gdy dzieci są zatrzymane;

46. zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, aby rodziny i małoletni bez opieki byli umieszczani w odrębnych ośrodkach, nawet gdy są zatrzymani, aby zapewnić im odpowiednie życie prywatne i rodzinne zgodnie z postanowieniami art. 8 EKPC, jak również o zapewnienie dzieciom ochrony;

47. wzywa do tego, aby wszystkie osoby pracujące z małoletnimi i małoletnimi bez opieki przeszły specjalistyczne szkolenie, którego zakres byłby dostosowany do sytuacji dzieci; uważa za istotny wkład, który mogłyby wnieść organizacje pozarządowe wyspecjalizowane w tej dziedzinie;

Osoby małoletnie bez opieki

48. zwraca się o wyznaczenie niezależnego opiekuna prawnego dla każdej osoby małoletniej bez opieki w celu zapewnienia jej ochrony, zarówno w strefach oczekiwania, takich jak lotniska, stacje kolejowe, jak i na całym obszarze państw członkowskich; zwraca się o precyzyjne określenie kompetencji i roli opiekuna prawnego;

49. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia obowiązku poszukiwania członków rodzin, również za pośrednictwem organizacji, takich jak Czerwony Krzyż czy Czerwony Półksiężyc;

50. wyraża zaniepokojenie zaginięciami małoletnich bez opieki; zwraca się do państw członkowskich o gromadzenie zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) 862/2007/WE⁽¹⁾ danych i statystyk dotyczących identyfikacji małoletnich bez opieki i pomocy im udzielanej, w celu zwalczania tego zjawiska; jest zdania, że najlepszym środkiem służącym odwodzeniu małoletnich od ucieczek jest tworzenie ośrodków przystosowanych do ich przyjmowania, w których mogłyby również uzyskiwać odpowiednie do swojego wieku wykształcenie (szkolenie, szkolenie zawodowe itp.);

51. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wprowadzenie zharmonizowanego i wiarygodnego mechanizmu identyfikacji małoletnich bez opieki przy wykorzystaniu najnowszych technologii, takich jak stosowanie danych biometrycznych, a także wspólnych zasad dotyczących kwestionowania wieku; przypomina w związku z tym, że podczas procedury kwestionowania wieku zainteresowana osoba musi, zgodnie z zasadą ostrożności, być uznawana za małoletnią do czasu zakończenia procedury, a zatem być traktowana jako taka oraz że jakiegokolwiek uzasadnione wątpliwości co do wieku małoletniego powinny działać na korzyść samego małoletniego;

Rodziny

52. wzywa państwa członkowskie do zbadania możliwości zastosowania alternatywnych rozwiązań, innych niż środek pozbawienia wolności, i w określonych przypadkach wykazania przed podjęciem decyzji o zatrzymaniu rodzin z osobami małoletnimi, że przeanalizowane alternatywne rozwiązania nie byłyby skuteczne;

53. wzywa do tego, aby rodziny ubiegające się o azyl miały dostęp do usług rodzinnych, usług opieki nad dziećmi i do specjalistycznej opieki lekarskiej w ramach ochrony dzieci;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23).

Czwartek, 5 lutego 2009 r.

Osoby znajdujące się w trudnej sytuacji

54. zwraca się do Komisji o zdefiniowanie wspólnych wiążących norm dotyczących identyfikacji osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w szczególności ofiar tortur i handlu ludźmi, osób wymagających specjalnego leczenia, kobiet ciężarnych i małoletnich;

55. uważa, że osoby znajdujące się w trudnej sytuacji ze względu na swoje szczególne położenie nie powinny być zatrzymywane, gdyż może to mieć istotny wpływ na ich stan fizyczny lub psychiczny;

56. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia specjalistycznej pomocy osobom znajdującym się w trudnej sytuacji oraz ofiarom tortur i handlu ludźmi, w szczególności pomocy psychologicznej, aby zagwarantować ich ochronę; zwraca się o to, aby wszystkie osoby mające kontakt z osobami znajdującymi się w trudnej sytuacji, w tym pracownicy zajmujący się wnioskami o azyl oraz siły porządkowe, przeszli specjalistyczne szkolenie;

System dubliński

57. wyraża zaniepokojenie z powodu zwiększenia liczby osób zatrzymanych w ramach systemu dublińskiego i prawie systematycznego stosowania środków pozbawienia wolności przez niektóre państwa członkowskie; wzywa do tego, aby nie zatrzymywać takich osób, jeżeli ryzyko ucieczki nie znajduje potwierdzenia i nie zostało wykazane przez państwo członkowskie;

58. wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie ograniczają stosowanie norm przyjmowania w odniesieniu do osób podlegających systemowi dublińskiemu; zwraca się do Komisji o wyraźne stwierdzenie, że dyrektywa w sprawie przyjmowania ma również zastosowanie do tych osób, aby zagwarantować im korzystanie ze wszystkich praw;

*
* *

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wzmocnienie roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym

P6_TA(2009)0048

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym (2008/2205(INI))

(2010/C 67 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Europejską kartę małych i średnich przedsiębiorstw przyjętą podczas posiedzenia Rady Unii Europejskiej w Santa Maria da Feira w dniach 19-20 czerwca 2000 r.,
- uwzględniając wnioski prezydencji Rady Unii Europejskiej w sprawie strategii lizbońskiej przyjęte w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r.,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 stycznia 2003 r. zatytułowany „Myśleć o małych przedsiębiorstwach w rozszerzającej się Europie” (COM(2003)0026),

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.